

Voința Poporului

ABONAMENTUL
Pe un an 160 Lei
Pe jumătate an 80 Lei
Pe trei luni 40 Lei
REDACȚIA ȘI
ADMINISTRAȚIA
ARAD
Str. Vicențiu Babeș
No. 6.

ORGAN AL „FASCHEI NAȚIONALE ROMÂNE”

anul III. — N-rul 25.

APARE SĂPTĂMĂNAL SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

Arad, Duminecă 28 Iunie 1925

COMUNICAT I.

Dorind a intensifica, întări și a oarecari privințe a pune pe aze noi organizația noastră și fiindcă o parte din actele și adresele organizațiilor afară de cele retrimise din partea Consiliului de război din Sibiu, nici până azi nu ni-s'au restituit, rugăm pe toți aderenții noștri în centrele județelor sau alte centre mai însemnate, de unde s'ar putea conduce organizația județeană, să binevoiască a-și anunța adresa la Redacția zăului nostru, pentru a li-se putea trimite instrucțiunile necesare în vederea noilor organizări.

Ne adresăm și acelor aderenți noștri, cari în mod formal până acum încă n'au făcut parte în organizația noastră, pe cari asemenea îi rugăm să-și facă cunoscute adresele lor, comunicându-și scurt și datele personale: ocupațiunea, etatea și starea militară.

Faptul, că din unele județe se vor anunța din mai multe localități, va ușura numai efectuarea primelor lucrări de organizare, pentru coordonarea cărora se vor lua dispozițiile necesare.

Scopul reorganizării este îndreptat de viitoarele alegeri generale a cari organizația noastră pentru a-și putea îndeplini misiunea va lua parte cu toată puterea, pe-i dă naționalismul și patriotismul curat și desinteresat al aderenților săi.

F. N. R.

Jidanii și unгурii în relația statului.

— Stărușit. —

Față de maghiari avem a ne folosi de o altă armă. Maghiarul nu-și părește naționalitatea nici când și asta la ei este o virtute, ce trebuie să o respectăm. E lucru firesc și aceea că maghiarul de cetățenia română se interesează de soarta și progresul fraților lor din Ungaria. Ne trezirăm însă cu experiența tristă, că maghiarii din România consideră starea de azi numai interimală și credința asta a lor se întărește cu indemnurile primite de peste granița românească. Visul acesta al lor îl țin în ascuns, dar în Ungaria conducătorii guvernului se laudă, că schimbarea teritorială e numai provizorie și guvernatorul Horthy, precum se vede din niște reviste ilustrate, își face primiri surprinzătoare de-alungul graniței. Agitațiile de natura aceasta seduc și pe unгурii noștri, cari sub masca catolicismului se închiagă puternic — politicește. Serbările bisericesti nicidecum nu a atras atât public ca și de vre-o 2 ani încoace.

Maghiarii, firește, vor nega tendința presuntivă, dar organizarea e evidentă tocmai ca cetezanța jurnalului local „Aradi Hirlap”, care și-a întocmit numirea în „Erdélyi Hirlap”. Aradul, știm bine, nu a aparținut Ardealului, deci botezul nou s'a făcut cu scopul de a aviza pe unгурii din Ungaria, că unгурii de dincoace vor lupta pentru recăștigarea Ardealului.

Partidul politic unгурesc — creadă cine vrea — „renunță” la astfel de aspirațiuni și activitatea lui — pe lângă toate că dnii Maniu și Goldiș sunt de altă părere, — ar fi în consonanță cu interesele statului?

Nobleța partidului o recunosc și aspirații noul la guvern: dnii Averescu și Goga, cari nu s'au jenat a face în castelul din Cucea pact cu partidul unгурesc, ca să poată câștiga

fotoluri ministeriale. E o rușine mare pentru toți Români dacă guvernul nou nu va răsări din poporul român și se va răzima pe sprijinul unгурilor, în a căror sinceritate Români nu au și nu pot avea încredere.

Ca efluxul indignării generale trebuie să-le aduc la cunoștință domnilor aspiranți la guvern, că unгурii deși nu au arătat o ținută ostilă față de România, de aceea nu ar fi fost tertat acestor domni să se deosească până acolo, ca să recunoască quasi, că fără ajutorul unгурilor nu pot ajunge la guvernare.

Noi, Români, nu avem lipsă de atari negocieri, cari vatămă adânc demnitătea noastră. Noi altă armă trebuie să folosim față de maghiari. Le dăm atâtea drepturi, dar numai în măsura, câte merită. Dacă se schimbă în înbrașare și li atragem cu toată puterea de care dispunem. Li purtăm pe paimă și li considerăm de frați. Dar timpul acesta nu a sosit încă! Nu văd oare domni organizatori de partide, că ce bucurie li cuprind pe unгурii noștri când suflă un vânt mai cald din Ungaria?

Nu se știe când o să vină schimbarea guvernului, cred însă că pe lângă pactul din Cucea, nu se va afla nici un Român adevărat, care să își dea votul pe Averescani.

Gheșeftari de aceștia nu ne trebuie. li desprețuim.

Arad, la 4 Iunie 1925.

Nicolae Mladin.

Martin Luther și Jidanii.

Martin Luther în „Von den Jüden und ihren Lüfen” zice între altele:

„Jidanii cari se dau drept medici, despoaie pe creștini de viață și avere; căci ei cred să facă serviciu lui Dumnezeu omorând pe creștini în taină.

Iar în altă parte: Oh, cât le e de plăcută cartea Esterei, care corespunde așa de perfect cu poftetele și speranțele lor de ucigași setoși de sânge și de răsbunare! Niciodată n'a strălucit soarele asupra unui popor mai lacom de sânge și de răsbunare care crede că deaceea este poporul ales al lui Dzeu, ca să omoare și sugrume pe cei de altă credință etc.

Iar mai departe: „Dacă ar fi o prăvălie, unde să se vândă bunăoară leacul rușinei, aș dăruj jidanilor câțiva florini ca să se ducă și să cumpere un font din ea și să-și ungă cu ea fruntea, ochii și fața, dacă nu vor să-și ungă și inima și limba obraznică.

Apoi iarăși: „Deaceea să știi iubite creștin și să te mai îndoești, că afară de diavol nu ai dușman mai înverșunat, mai veninos, mai pătimăș decât adevăratul jidan, care vrea din tot dinadinsul să rămână jidan. De aceea nu e de mirare, că au fost adesea acuzați în cronici, că au otrăvit fântânele, că au furat copiii creștini și că i-au omorât în chinuri, ca în Trient, Weissensee etc. Și tăgăduesc mereu; dar eu știu bine, că lor nu le lipsește voința deplină, întregă ca acolo unde nu mai pot să săvârșească asemenea fapte criminale, în ascuns sau pe față. Să-ți notezi bine acest lucru și

Zori de ziuă.

De ce privești cu ochi 'n zare
La cei din jur fără a lua samă.
Aștepti vr'un sol din depărtare,
Sau tu auzi un glas ce cheamă
La datorie pe Români? ...
E glasul bunilor Străbuni,
E glas duios de „Mamă.”
E plânsul de jale adâncă
Al bravului popor Român,
El ce pe vremuri ca o stâncă
Nu s'a clintit din loc, și-acum
Se vede osândit să piară;
Grozav rănită ești tu țară
De jidanul păgân.
Azi șterge lacrimile amare,
Că nu toți fil fi-au pierit;
Azi sau trezit cu mic, cu mare
La glasul tău, și 'n pas grăbit

*li vei vedea cum se avântă
In luptă dreaptă, sfântă
Cu cel nelegiuit.*

*O sa răsune întreg pământul
Si munți toți se vor clinti
Când vulturi vor lua avântul
Din cuibul lor, și vor porni
Să apere ogorul sfânt;
Pentru credință și pământ,
Cu drag se vor jertfi.*

*Li-e rușine să trăiască
Urmașii morilor eroi,
Ce azi sub lifta jidovească
Ajuns'au n-mâncași și goi
Și robi în propria lor țară;
Grozave timpuri, pâne amară,
Dar nu vom da înapoi...*

*O, nu! Această-i o rușine
Să avem suflete așa mici,
Va rade întreaga omenire
De noi, când niște venetici
Ne-or înjuga ca boi în jug:
Mai bine arși de viu pe rug...
Treziți-vă voinici!*

*Vedeți lumina dimineții
Ce vă surâde atât de blând;
Treziți puterea tinereții
Ce este 'n voi, și într'un gând
Cu toți, alergați la luptă,
Scăpați voi legea sfântă
Și ogorul nostru sfânt.*

*Nu sta Române azi pe gânduri
Când zorii zilei se arată,
Iar nori sunt luați de vânturi,
Tresar, și 'n mintea-ți luminată
Vezi gloriosul tău trecut,
Vezi bogăția ce-ai avut,
Iar astăzi e jurată.*

*A noastră e această glie,
Că ni-e păstrată de străbuni,
Nu orice liftă azi să vie
Să ne alunge ca pe câini
Și să ne prade întreaga țară...
Dă-ți bine seama fiară!
Treziți-vă Români.”*

TUDOSIE POPESCU, st.

„Toată educația depinde de mamă”.
Aristotel.

O observare.

*Și cerul par'că este trist
De-atâți jidani în țară
Și 'nvățăturile lui Crist
Bătjocorite-s lară.
Nu mai avem ac-laș soare
Și luna alta este,
Nici floarea nu mai este floare.
Parc'au fost poveste.
Și zâmbetul i-s'a schimbat
Românului, sârmanu,
De când din somn l'a deșteptat
Eroul nost Codreanu.
Își pleacă codrii fruntea 'n jos
Subt al jidanului topor,
Se strică legea lui Christos
Cea sfântă în popor.
Plâng și văile, Codrene,
Plâng și codrii cei bătrâni,
Dar tu luptă, nu te teme.
De acești jidani păgâni.
Plâng săracii prin bordee,
Câni latră a pustiu
Parc'ar spune că jidanii
Duc Români spre sicriu.*

T. JOIA.

să-ți potrivești faptele în consecință etc.

Iată acum cum propune Martin Luther rezolvirea chestiunii o-vrești:

1. Să se dea foc sinagogelor și școlilor — și ceace nu vrea să arză, să se acopere cu pământ — așa ca să nu se mai vază din ele nici piatră, nici moloz.

2. Și casele să fie ruinate și pustiite la fel, căci și acestea servesc spre aceleași scopuri ca și școlile.

3. Să se ia dela ei toate cărțile de rugăciuni, și talmudul în care se învață așa de multe nelegiuiri, minciuni, blesteme și batjocuri.

4. Sub pedeapsă de moarte să li-se interzică de a mai învăța fie în public, fie în ascuns.

5. Să fie opriți jidanii de a mai umbra de colo până colo, ci mai ales la sate n'au ce căuta căci plugăria nu se lipește de ei.

6. Să fie opriți dela împrumuturi de bani, dela camătă, să li-se confişte toți banii gata, toate odoarele de aur și argint, — și toate acestea să se pună sub pază.

7. Să se dea în mâinile jidanilor tineri, voinici și a femeilor de jidan topor, seceră, sapă, lopată, fus, furcă de tors și să fie siliți să-și câștige pâinea în sudoarea feții lor.

Și în sfârșit: La dracu cu ei! Așa radical propunea Luther să se rezolve chestiunea jidovească! *Notus.*

Din durerile renașterii neamului.

Renașterea neamului românesc e oarte dureroasă, așa că la fie care pas ce-l facem ne izbim de celea mai crude desiluzii.

Toată lumea îndeamnă, toata lumea sfătuește, că numai și numai cultura ne poate ajuta ca să ne apropiem de neamurile luminate, numai școala ne poate ajuta, ca să ne ridicăm acolo, unde ne-ar fi locul, unde ne-ar sta bine lângă frații noștri mai mari latini,

Și acestea îndemnuri frățești și frumoase parcă nu au fost date înzădar de cei în drept, că zău au năpădit fii neamului toate școlile, așa că în scurt timp nu o să avem atâtea școli ca să-l încape pe toți doritorii de lumină, pe toți doritorii de cultură. Dar iată-ne abia plecați pe această cale, care ne-greșit că ne-ar duce la limanul dorit, trebuie să observăm că aceia dintre noi cari cu mari sacrificii au făcut ce au putut, și au terminat fie în parte fie în general, școala, la care au alergat se întreabă desperați ce să facă? Își caută un post. Ei dar, — unde să-l afle?, bate la toate ușile și nimeni nu-i deschide.

Așa o pătesc cei mai mulți tineri de ai noștri. În zilele trecute un tânăr binecunoscut mi arată diploma dela Arte și Meserii din Arad, pe care o poartă din vara anului 1924 în buzunar, și bate la toate ușile, că doar doar va afla undeva un post potrivit cu pregătirea sa, bine înțeles la vreo fabrică sau uzină mai mare, căci în așa loc ar putea să-și desvolte să-și înmulțească cunoștințele câștigate în școală — dar vai până îi va succede să afle loc corespunzător, până atunci bun e Dzeu, poate va fi uitat tot ce a învățat în acea școală mult lăudată de Arte și Meserii.

Șasa multămită stărilor de azi când nime nu poate ajunge la locul dorit ce-i compete după spusa celor mai mulți, — fără „mită“ vor trebui ca azi mâine cei cu pregătiri să se întoarcă la coarnele plugului, iar alți nu vor mai intra în școli, — penru că ce folos au de școală, — când nu te poți folosi de ea nici cât purcariul satului de bici.

Tânărul, care mi-sa plâns mă asigură că sunt mai mulți ca el. *N. Ș.*

Noi trebuie să ne adresăm conducătorilor Români de fabrici, uzine și tot felul de ateliere mai mari și să-i rugăm cu înzistență să ia sub scutul lor pe acești d. sperați dar vrednici muncitori ai neamului nostru. Mai nimerit ar fi ca Dnii lor profesori să-și fie de datorință să le afle locuri unde să-i poată plasa încă chiar nainte de a termina examenele. Tot asemenea și conducătorii fabricilor să ceară astfel de tineri calificați și pe cei buni dintre ei să-i trimită cu burse în străinătate să se specializeze și perfecționeze.

Și lucrul acesta se va întâmpla desigur, dacă nu ne vom bate capul numai cu burta noastră ci și cu viitorul neamului. — Red.

SEZICE:

Că în comuna Pâncota, Domnul Aurel Dimitrescu debitant de tutun, având tabla la stradă, care-i servește de firmă, are pe lângă inscripția românească: „R. M. S. Debit de Tutun“ și în ungurește „Dohány Tözsde“.

Parcă nu ar fi atât de revoltător, dacă astfel de lucruri s'ar observa la străini și nu la Români și îndată ce este vorba de averea statului — nu mai are nevoie de inscripții străine și mai cu seamă în limba lui Arpad; aceasta se face totuși probabil ca să atragă mai mult publicul jidovesc la prăvălia sa, pentru care riscă să batjocurească averea statului, — Ar fi bine ca autoritățile în drept să ia măsură.

Că unii profesori sunt contra și chiar interzic elevelor de a purta sandale și ciorapi scurți. Dar în ce privește tocurele înalte și șorțurile decoltate — iar la alte școli, brațe goale — și la toate un fel de foxtrotizarea elevelor nu se zice nimic?

Nu cerem scălugărițe, dar să fie crescute după vârsta lor!

Că la examenele de fine de an, ce au fost publice de când e școala, școală, chestionarea elevelor s'a produs într'e patru ochi — eventual șase dacă profesorul avea ochelari. De ce?

Că jidanul care are debit de tutun pe arena sportivă Gloria-C. F. R. vinde țigările mai scump cu 2 lei bucata de cât în altă parte. Întrebăm de unde moșu-său are dreptul acesta?

AVIS!

Atacere solidă foarte rentabilă

Intr'un mare centru industrial din Ardeal — din motive familiare — se vinde fără sarcini, o firmă de coloniale cereale și beuturi spirtoase. Vad bine stabilit. Contract de chirie asigurat până în 1927 Inventar, aranjament și mărfuri cca. două milioane Lei. Informațiuni mai detaliate dă

REDACTIUNEA

PROSPECT.

Industria și comerțul sunt cele două ramuri de activitate economică, pe care noi, românii, până în prezent nu le-am îmbrățișat în măsura cuvenită. Veacuri dearândul, cât ținuturile noastre au fost sub stăpâniri streine, bogățiile pământului și fructul muncii a poporului nostru au fost exploatate de alții.

Industria și comerțul români formează acea clasă socială, fără de care recucerirea și stăpânirea vieții economice nu se pot înfăptui. Ei îi revine rolul important de românizare a orașelor noastre. Tinerile elemente românești din viața industrială-comercială trebuie sprijinite de toți cei chemați, ca să se poată forma indispensabila pătură socială independentă, care a avut întotdeauna un rol determinant în viața tuturor popoarelor.

Pătrunși de această convingere, subsemnații fondatori am hotărât să înființăm o instituție de bancă sub numirea de „Industriașul“ bancă comercială-industrială societate anonimă cu sediul principal în Arad, care să aibă menirea: sprijinirea și finanțarea cu credite efitne a industriașilor și comercianților români din Arad și împrejurime.

Pentruca acțiunea noastră să aibă succesul dorit, apelăm la prețiosul concurs al întregului popor românesc, care a înțeles și sprijinit întotdeauna mișcările îndreptate spre binele Patriei.

Acționarii, membrii consiliului de administrație, cenzorii și funcționarii societății anonime vor putea fi numai cetățeni români de origine română.

Capitalul social al societății se compune din Lei 5.000.000 — adică Cincimilioane împărțit în 10.000 — acțiuni nominative, în valoare nominală de câte 500 — (cincisute) lei fiecare acțiune.

Termenul de subscripțiune al acțiunilor se încheie la 1 August 1925.

- Maxim I. Vulcu, industriaș
- Stefan L. Feier „
- Iosif Inculescu, Lipova „
- Ioan Vulcu, Oraștie „
- Gheorghe Șumandan „
- Ioan Sfât „
- Ștefan Coroban „
- Ioan Marian „
- Teodor Cioban „
- Iulian Luțai, Pecica „
- Jiga Herețiu „
- Savu Sevic „
- Ioan Goicea „
- Petru Drecin „
- Teodor Cristea „
- Ioan Tincu „
- Gheorghe Marița „
- Ștefan Curticean „

Acțiunile se pot semna la banca „Victoria“ S. A. în Arad, Bdul Reg. Ferdinand și toate sucursalele acesteia din provincie, la Banca Centrală pentru industrie și comerț Sucursala Arad Bdul Reg. Ferdinand, urmând a se vărsa: 1. Lei 200 — adică două sute Lei plus 25 — adică douăzeci și cinci Lei spese de emisiune și fondare odată cu semnarea acțiunilor; 2. Până la 1 Octomvrie 1925 Lei 150 adică unasută cincizeci; 3. Până la data de 1 Decembrie 1925 restul de Lei 150 adică unasutăcincizeci Lei.

Fondatorii își rezervă dreptul de a numi membrii Consiliului de Administrație pe primii trei ani dela fondare.

Adunarea de constituire va avea loc la 9 August 1925 orele 10 a. m. în Arad în sala Primăriei Orașului, la care se invită prin prezenta onorați acționari.

Ordinea de zi a adunării de constituire este următoarea:

1. Deschiderea adunării generale de constituire, alegerea președintelui adunării generale și alor doi verificatori
2. Constatarea asigurării capitalului social, potrivit punctului 2, art. 15 C. Com. Tans.
3. Luarea hotărârii relativ la înființarea societății anonime.
4. Votarea statutelor.
5. Comunicarea numelor membrilor și Consiliului de Administrație numii de fondatori pe primii trei ani dela fondare și alegerea cenzorilor.
6. Descărcarea fondatorilor

Potrivit art. 155 din C. Com. Trans adunarea generală de constituire va avea capacitatea de a lucra numai atunci, dacă vor fi prezenți — în persoană sau prin mandatar, cel puțin 7 acționari, cari reprezintă o pătrim din totalul acțiunilor.

Arad, la 14 Maiu 1925.

- Cornel Burza, comerciant
- Palcu Lazar, Pâncota „
- Panaitescu Titus „
- Vifor, București „
- Ioan Filimon „
- Victor Boșniac „
- Ștefan Marchi „
- Terențius Mera „
- Valeriu Șandor „
- Halic Petru „
- Marcu Bota „
- Ioan Pinte „
- Zenovie Voștinar „
- Ilie Pap, director de bancă
- „Victoria“ Institut de Cedit și Economii S. A. Arad
- Axente Secula, proprietar.

ȘTIRI DIN MARAMUREȘ.

În Palestina mică cu capitala Sighetul—Marmatiei din România Mare cine nu crede să vină să se convingă“ cu mari sacrificii încăpăținatul român Zaharie Manolache a pus bazele societății de sub firma „Fascia Națională Română“ Societate Anonimă Economică Comercială — Sighet — Maramureș. Societatea e formată de 127 membrii cu 873 acțiuni.

Fii sionului văzând mișcarea noastră societară s'au pus pe gânduri și au început cu metodele lor de corupție să pună piedici formării societății, dar cu toate greutățile prin care a trecut și trece societatea își urmează domol drumul. Ca o icoană vie voi arăta publicului cetitor greutățile prin care a trecut societatea și până unde a ajuns mentalitatea coșilor de topor.

1. Tipografiile din Sighet au avut ordin să nu-mi tipărească actul constitutiv și statutul societății.
2. La adunarea de constituire 2 agenți a forței publice au vrut să zădărnicească adunarea.
3. Banca nu a voit să-mi primească capitalul societății.
4. Dela Ministerul de Industrie și Comerț nu mi-a venit decizia până nu am mers, să stăruesc eu personal.

5. Din lipsă de prăvălie am cerut primăriei, în capul căreia se află coada de topor Dr. Paul Tiplea“ să-mi cedeze un loc pentru constituirea unei gherete dar am fost refuzat eu ca societate românească în schimb jidanilor veniți de peste hotar le-a dat drept să construiască astfel de gherete.

6. În ziua de 12 Decembrie 1924 coada de topor Mihály Gábor prefect de Maramureș a dat ordin siguranței să-mi confişte actele și sigiliul trimițându-le Curții Marțiale a Corpului Armată din Cluj. Ducându-mă personal după acte dl Prim Comisar Regal Lt. Colonel Alexandru Terpu mi-le-a restituit, zicând că ce fel de oameni conduc autoritățile administrative din Sighet, cari sunt capabili de așa abuzuri.

7. Făcând convenție cu industriașul brutar Chira Gheorghe român macedonean pentru mărirea brutăriei lui și acapararea din mâinile jidanilor internate școlilor și spitalurilor pentru furnizarea pâinei nu ne-a reușit.

Jidanul dracului și-a vârat coada și aci, corupând pe acei ce ne păzesc de comuniști și de străini cu care ne-a umplut țara. La primul pas a pus mâna pe siguranța din Sighet cari i-a dat declarații false că Chira Gheorghe a fost jandarm în Bulgaria. Chira

O NECESITATE.

Industria și comerțul au ajuns în mare măsură în mâini streine, au ajuns a fi izvorul de câștig pentru elementele conru-pătoare, pentru aceia, cari din acest izvor alimentează intriga și tind spre dezorganizarea Patriei noastre prin răpirea independenței ei materiale — baza independenței politice. Este o stare de lucruri care lasă foarte mult de dorit, ce trebuie să ne pună pe gânduri! Vedem din exemplele ce ne-a servit toate popoarele mari, a căror mărire au existat atâta timp cât se bucurau de independență materială, iar după pierderea acesteia, cu toată masa de popor, cu toată dragostea de neam, cu tot îndemnul și sforțările celor ce vedeau pericolul apropiindu-se nu au mai putut salva nimic, decât amintirea tristă a unui trecut de aur. Ce înseamnă pentru noi românii independența materială și unde se va putea ridica țara noastră pe lângă o cât mai puternică organizațiune economică-națională, o știm foarte bine! Aceasta trebuie să fie azi deci preocuparea și a celor mici și a celor mari, fără diferență de opincă sau ghete de lac! Independența încât mai largă măsură a industriașilor și comercianților români înseamnă în primul loc îmbogățirea națiunii întregi prin faptul ca banul nostru va rula între noi, va ridica generației viitoare o clasă de români conștii, de încredere și capabilă de a alerga la contribuirea materială în timpuri de încercări mai grele. Adunând avere în casa fiecărui român vom elimina și păcatul de a ajunge servul banului strein. Un popor bogat, cu o clasă puternică și liberă de orice influență dușmană noauă, va putea să înfăptuiască o consolidare mai largă între români, care nunumai că este slabă, dar am putea zice că lipsește cu desăvârșire. În lipsa înțelegerii frățești dintre frați, evident, dușmanii noștri vor putea să ne doboară cu ușurință, pentru că ne va nimici pe rând, unul câte unul. La noi se formează syndicate streine cu numiri românești sau sub paravanul unor oameni de pae, să formează bănci ovreiești (ca cea din Cluj) cu program afișat. „Pentru sprijinirea industriașilor și comercianților ovrei“, legile noastre menite să încurajeze industria și comerțul românesc sunt combătute în streinătate și urmate de diferite presiuni politice, etc. Pentru ce toate acestea? Iată documentul cel mai clar, că lupta care se dă din partea streinilor au ajuns la apogeu și stăruința pentru sdrobirea țării noastre întregite nu se mai depune în tranșeie, ci ea se dă pe teren economic. Oare care este mai grozavă, cea din tranșeie, sau cea de azi? Am văzut că cea din tranșeie, chiar dacă ar nimici un procent considerabil al unei națiuni nu va putea nimici națiunea întreagă. Dar cel de azi incontestabil că este în stare să nimicească poporul întreg, pentru că ce folos de un popor mare și cât timp va putea să-și păstreze independența cârmuindu-se singur pe sine, când sărăcit va ajunge sluga capitalului strein, format din avuțiile noastre din cauza lașității și indiferenței de care suntem răpiți. Independența atunci se sfârșește, întreg organismul național zidit prin atâta sânge și sfințit prin secole de suferințe se va dărâma și va dispărea ca un fulg luat de vânturi.

Industriași și comercianții români din Arad și Imprejurime în perfectă cunoaștere de cauză, ajunși în fața împrejurărilor de azi echivalente unui răscol din cele mai crâncene, fără diferență de bogat și sărac s'au grupat pentru a pune baze solide unui aport însemnat la consolidarea Economiei Naționale prin fortificarea clasei lor. Scopul nu-l vor putea ajunge numai atunci, când toți înțelegătorii și bunii români li vor sprijini în mod efectiv, vor contribui cu câte puțin — fiecare după puterile lui — la formarea băncii „Industriașul“ unde pe lângă contribuția ce o fac la progresul acestei țări, mai este și un plasament sigur al banului.

Cei cari simt românește, înțelegând lupta noastră grea și vor semna acțiuni, sunt rugați de a trimite vârsămintele primei rate conform prospectului ce urmează prin bancă sau mandat postal pe adresa băncilor indicate în prospect scriind pe mandat pentru banca „Industriașul“.

Asociația Industriașilor
și Comercianților Români din Arad și jur.

PROSPECT.

Industria și comerțul sunt cele două ramuri de activitate economică, pe care noi, românii, până în prezent nu le-am îmbrățișat în măsura cuvenită. Veacuri de rând, cât ținuturile noastre au fost sub stăpâniri streine, bogățiile pământului și fructul muncii a poporului nostru au fost exploatate de alții.

Industriași și comercianții români formează acea clasă socială, fără de care recucerirea și stăpânirea vieții economice nu se poate înfăptui. Ei li revine rolul important de românizare a orașelor noastre. Tinerele elemente românești din viața industrială-comercială trebuiesc sprijinite de toți cei chemați, ca să se poată forma indispensabila pătură socială independentă, care a avut întotdeauna un rol determinant în viața tuturilor popoarelor.

Pătrunși de această convingere, subsemnații fondatori am hotărât să înființăm o instituțiune de bancă sub numirea de „INDUSTRIAȘUL“ bancă comercială industrială societate anonimă cu sediul principal în Arad, care să aibă menirea: *sprijinirea și finanțarea cu credite eftine a industriașilor și comercianților români* din Arad și împrejurime.

Pentruca acțiunea noastră să aibă succesul dorit, apelăm la prețiosul concurs al întregului popor românesc, care a înțeles și sprijinit întotdeauna mișcările îndreptate spre binele Patriei.

Acționarii, membrii consiliului de administrație, cenzorii și funcționarii societății anonime vor putea fi numai cetățeni români de origine română.

Capitalul social al societății se compune din Lei 5,000,000 — adică Cincimilioane împărțit în 10,000 — acțiuni nominative, în valoare nominală de câte 500 — (cincisute) Lei fiecare acțiune.

Termenul de subscripțiune al acțiunilor se încheie la 1 August 1925.

Acțiunile se pot semna la banca „VICTORIA“ S. A. în Arad, Bulevardul Regele Ferdinand și toate sucursalele acesteia din provincie, la Banca Centrală pentru industrie și comerț Sucursala Arad, Bulevardul Regele Ferdinand, urmând a se vârșa: 1. Lei 200 — adică două sute Lei plus 25 — adică douăzeci și cinci Lei spese de emisiune și fondare odată cu semnarea acțiunilor. 2. Până la 1 Octomvrie 1925 Lei 150 — adică unasutăcincizeci. 3. Până la data de 1 Decemvrie 1925 restul de Lei 150 — adică unasutăcincizeci Lei.

Fondatorii își rezervă dreptul de a numi membrii Consiliului de Administrație pe primii trei ani dela fondare.

Adunarea de constituire va avea loc la 9 August 1925 orele 10 a. m. în Arad în sala Primăriei Orașului, la care se invită prin prezenta onorații acționari.

Ordinea de zi a adunării de constituire este următoarea:

1. Deschiderea adunării generale de constituire, alegerea președintelui adunării generale și alor doi verificatori.
2. Constatarea asigurării capitalului social, potrivit punctului 2, Art. 154 C. Com. Trans.
3. Luarea hotărârei relativ la înființarea societății anonime.
4. votarea statutelor.
5. Comunicarea numelor membrilor a Consiliului de administrație numiți de fondatori pe primii trei ani dela fondare și alegerea cenzorilor.
6. Descărcarea fondatorilor.

Potrivit Art. 155 din C. Com. Trans. adunarea generală de constituire va avea capacitatea de a lucra numai atunci, dacă vor fi prezenți — în persoană sau prin mandatar, cel puțin 7 acționari, cari reprezintă o pătrime din totalul acțiunilor.

Arad, la 14 Maiu 1925.

Maxim I. Vulcu, industriaș	Cornel Burza, comerciant
Ștefan L. Feier	Palcu Lazar, Pâncota
Iosif Inciulescu, Lipova	Panaitescu Titus
Ioan Vulcu, Orăștie	Vifor, București
Gheorghe Șumandan	Ioan Filimon
Ioan Sfât	Victor Boșniac
Ștefan Coroban	Ștefan Marchi
Ioan Marian	Terențius Mera
Teodor Cioban	Valeriu Șandor
Iulian Luțai, Pecica	Halic Petru
Jiga Herețiu	Marcu Bota
Savu Șevici	Ioan Pinte
Ioan Goicea	Zenovie Voștinar
Petru Drecin	Ilie Pap, director de bancă,
Teodor Cristea	„Victoria“ Institut de Credit
Ioan Tincu	și Economii Societate
Gheorghe Marița	Anonimă Arad,
Ștefan Curticean	Axente Secula, proprietar.

Alianța Izraelită Universală

de VALER SPĂTAR.

(Urmarea 4)

Vedem deci, că totul ce se propagă din partea sectei aceste obscure, ce se numește *Francmasoneria*, în numele dreptății și libertății, nu e altceva, decât o excocherie formidabilă, menită numai să servească planul infernal al judaismului, de a cuceri întreaga lume. Ca un polip cu o sută de brațe, se înfige acest monstru în corpurile creștinismului, ca să-i sugă vloga.

De altfel, pentru a inveda mai mult aceasta chestie lugubră, cităm mai jos din „Protocoloalele Înțelepților Sionului”, Cap. XV.

„Așteptând însă venirea noastră la putere, vom înființa și vom înmulți societățile francmasonice în toate țările din lume; vom atrage în ele pe toți aceia, cari sunt sau pot fi niște buni agenți

Aceste societăți (francmasonice), aceste „loji”, vor fi biroul nostru principal de informațiuni și îndrumări, și mijlocul cel mai influent al activității noastre. Vom centraliza toate aceste societăți într-o administrație cunoscută numai de noi și compusă din înțelepții noștri.

„Lojile” vor avea câte un reprezentant, în dosul cărui se va ascunde administrația despre care am vorbit, iar acest reprezentant va fi acela, care va da cuvântul de ordine și va alcătui programul de muncă. Vom face din aceste societăți furnicarul tuturor elementelor revoluționare și liberale. Ele vor fi alcătuite din oameni luați din toate straturile societății. Planurile politice cele mai tănuite ne vor fi aduse astfel la cunoștință și vor cădea în mână și sub conducerea noastră din prima zi a apariției lor.

Printre membrii acestor „loji” vor fi aproape toți agenții poliției naționale și internaționale, deoarece foloasele ce ni-le aduc ei, nu pot fi înlocuite de către noi, având în vedere faptul că poliția poate nu numai să ia măsuri împotriva nesupușilor, dar să și acopere faptele noastre, să găsească pretexte de nemulțumiri etc... Aceia cari intră în societățile secrete, sunt de obicei niște ambițioși, aventurieri și în general oameni ușurei, cu cari nu ne va fi greu să ne înțelegem pentru înfăptuirea planurilor noastre.”

„Creștinii se înscriu în „loji” din curiozitate sau cu nădejdea de a gusta din praznicul public cu ajutorul lor, iar unii chiar numai pentru a-și putea expune înaintea unui public visurile lor irealizabile, cari nu se sprijinesc pe nimic: sunt însetați de beția succesului și aplauzelor, la cari noi nu suntem niciodată sgârcoși. Noi le dăm acest succes, pentru a ne folosi de mulțumirea de sine, care e legată de el, grație căreia oamenii primesc sugestiunile noastre fără a băga de seamă, fiind în același timp cu totul convinși, că exprimă fără greș ideile lor proprii, și că nu ar putea fi în stare să și-le însușească pe ale altora. Nu vă puteți închipui, cât de ușor pot fi aduși la o naivitate inconștientă cei mai inteligenți creștini,

cu condiția de a-i face mulțumiți de ei înșiși, iar în același timp cât e de ușor să-i descu-rajezi prin cel mai mic insucces fie chiar numai prin încetarea aplauzelor și astfel să-i robești unei supuneri slugarnice numai pentru a putea obține noi succese...”

Pe cât de mult disprețuesc ai noștri succesul, pentru ca în schimb să-și poată impune planurile, pe atât de mult sunt gata creștinii să-și jertfească toate succesele.

„...Prin înfrâurirea noastră, executarea legilor creștinilor, e redusă la minimul posibil. Prestigiul și tăria legilor sunt sdruncinate de interpretările liberale, pe care le-am introdus noi în ele. În cauzele și chestiunile de politică și de principiu, tribunalele hotărăsc așa cum le prescriem noi, văd lucrurile sub lumina, în care le arătăm noi. Noi ne servim pentru aceasta de persoanele, cu care se va crede, că n'avem nimic comun, de opinia ziarelor, și încă de alte mijloace. Inșiși senatorii și administrația superioară primesc sfaturile noastre. Spiritul cu desăvârșire animal al creștinilor, nu e capabil de analiză și observațiune, și cu atât mai puțin e în stare să prevadă la ce sfârșit poate să ducă un anumit fel de a prezenta chestiunile.

În aceasta deosebire dintre felul nostru a cugeta și acel al creștinilor, se poate vedea limpede însușirea noastră de popor ales, și semnul care ne deosebete de ceilalți oameni. Spiritul creștinilor e instinctiv, animal. Ei văd, dar nu prevăd și nu inventează. Din acestea se vede ușor, că însăși natura ne-a sortit, să conducem și îndrumăm lumea.”

„...În zilele noastre judecătoria creștinii, ne-având o idee exactă despre menirea lor, arată milă, pentru toate crimele, deoarece stăpânitorii de azi, numind pe judecători, nu-și iau grija de a le inspira simțământul datoriei și conștiința operei, pe care sunt chemați a o îndeplini. Ca acele animale, care își trimit puii în căutarea prăzii, tocmai așa fac creștinii, dându-le supușilor posturi aducătoare de un bun câștig, fără a se îngriji să le explice cu ce scop a fost întemeiat acel post. Iată de ce se nimicesc guvernele creștine prin propriile lor puteri, prin faptele propriei lor administrațiuni.

Să scoatem așadar, din rezultatele acestor fapte, o lecție mai mult pentru viitoarea noastră stăpânire...”

„...Căci popoarele, față de tainele politicele noastre, sunt ca niște copii veșnic minori, atât ele, cât și conducătorii lor de acum...”

Iată deci, că a sosit ceasul al disprezecelea, când popoarele vizate trebuiesc să devină majore, punând capăt însăși uneltirilor atât de periculoase a judaismului, dacă nu voesc să riște, ca „poporul ales” să le stăpânească.

(Va urma.)

Din Hălmegei.

Domnule redactor!

Sunt văduvă de război cu 2 copii minori orfani de război, fără nici un fel de avere, locuiesc în Hălmegei unde am o prăvălioară care îmi aduce atât venit, cât pot eu trăi în mod restrâns și pot să fiu și prin alte mici favoruri, o fetiță la școală.

În luna Octomvrie anul trecut am arendat o prăvălie și cârciumă cu toate drepturile de vânzare a bănturilor și monopolurilor statului pe un termen de 5 ani dela Golea Maria zisă (gălușca) din Hălmegei. În luna Martie a. c. a venit într-o seară cu toate rudele ei și mi-e aruncat cu forța afară marfa din prăvălie sub pretext că nu este permis să arendeze dreptul de brevet, pentru care fapt a dresat și garda de finanți din Hălmegei un proces verbal spre a i-se retrage brevetul. Numita are înaintat brevetul la Onorata Administrație Financiară spre a cere numirea mea de conducătoare, dar nu i-s'a mai restituit nici brevetul nici aprobarea pentru numirea mea. Am fost cu ea pe la judecătoria pentru acest fapt dar fiind eu lipsită de mijloace de existență am fost silită să închei o transacțiune judecătorească defavorabilă pentru mine, și am fost silită să părăsesc localul și să arendez un local numai de prăvălie unde sunt de prezent.

Acum numita mereu mă hulește și-mi face imposibilă existența în această comună. Ea fost în tot timpul războiului cu familia în America de unde a adus sume mari de bani, și acum își bate joc de noi văduvele de război cu orfani, cari odată cu pierderea capilor de familie am pierdut toată speranța în viitor. Cred că nu e just să se acorde astfel de drepturi speciale de monopol; astorfel de persoane. Acum câteva luni, numita a fost amendată de către percepția Hălmegei pentru tutul de contrabandă, pe care-l vindea în prăvălie și totuși dreptul de vânzarea monopolilor statului nu i-s'a retras. În luna curentă într-o zi, numita, — cu ocazia unei întâmplări de furt din pivnița unui alt cârciumar de aici, — a amăgit cu zaharicale niște fetițe, cari au fost găsite în pivniță, trimisă de un alt element cari s'a descoperit, — ca să declare fetițele că eu le-am dat bani ca să fure pentru mine vin din pivniță, iar pe stradă a făcut un scandal dându-mi fel de fel de titluri și strigând că ori pune pământ pe mine, ori mă scoate din Hălmegei. Copiii ei minori din cari unul este student de liceu în liceul din Arad-Simnari și împreună cu tatăl lor a bătut până la sânge un biet băiat de țaran care a scăpat vitele pe ceva loc a-l lor, astfel că dacă nu ar fi sărit alți oameni în ajutor l'ar fi ucis pe bietul băiat. Acestea mlădițe cari de acum se fac criminali, vor să ajungă în viitor — unul fruntaș al poporului, iar celalalt să manipuleze drepturi speciale de stat, — pentru că un copil minor a numitei conduce cârciuma, numita fiind absolut analfabetă.

Astfel se tractează văduvele de război și așa destul de suferinde, de către lifte de acestea după ce având norocul de a nu îndura nici mizeriile și durerile războiului, au venit acasă din America cu comori întregi, câștigându-și apoi drepturi speciale, având bani din beșug.

O cam asemenea piângere și denunț am făcut și Administrației financiare, care este îndreptățită a curmă abuzurile ce o privește din astfel de cazuri.

Primiți domnule redactor mulțumirile mele,

cu stimă:

văd. Maria Mușiu.

CROITORIE. D-l Teodor Cristea care a avut ani de-arândul atelier rentimil de croitorie în centrul orașului Budapesta în str. Văczi, și-a deschis acum atelier în strada Eminescu Nr. 30 în palatul Ortutay. Este datoric tuturor românilor de bine să-și procure haine în acest atelier unde vor fi serviți după cele mai noi mode, cu cele mai bune stoffe din străinătate, pe lângă prețurile cele mai avantajoase.

Gheorghe fiind molestat și dus în fața Dlui Dr. Bianu inspector general și Dl Dr. Rău sub inspector General a Poliției și siguranței Statului petru Transilvania Cluj și justificând cu acte că e român macedonean stabilit în țară de 32 ani. actele pentru naturalizare îi sunt înaintate la Ministerul de Justiție, inspectoratul general a găsit de cuviință să-l pună pe picior liber trimetind adresa No 6807—925 serviciului special de siguranță Sighet prin care îi pune în vedere să elibereze bilet de liberă petrecere lui Chira Gheorghe până se va decide Comisia de Naturalizări. Dar dl Const. Comșa sub șef la serviciul special de siguranță, trece peste ordinul inspectoratului general din Cluj, apelând la vărul Dsale Comșa director a Poliției și Siguranței Statului din București și cere ca Chira Gheorghe să fie expulzat. În schimb miile de jidani se primblă pe străzile orașului Sighet nesupărați de nimeni.

Prin expulzarea lui Chira Gheorghe populația a pierdut un brutar român care vindea pâinea cu un leu mai puțin la kgram ca ceilalți brutari și societatea prin expulzarea lui Chira Gheorghe a pierdut pe șeful secției industriale. Pentru aceste abuzuri am făcut cereri peste cereri pentru anchetarea cazurilor dar toate au rămas moarte până în prezent. Unde vom ajunge? Când te format în societate, și-se ia dreptul la viață în țară ta.

Ce cred cozile de topor că va mai merge mult așa? Nul Căci după cum nu este nici un suiș fără coborâș așa și stările de astăzi nu vor merge până la infinit.

Apași jidani din Sighet lovesc cu boxul în cap pe un funcționar. Funcționarul Neculae Simon dela primăria orașului nelăsându-se corupt de fii lui Iuda, aceștia au vrut să-și răzbune. Și în noaptea de 18—19 V. pela oarele 10 patru apași jidani l-au urmărit pe str. Bogdan Vodă și favorizați că nu erau trecători s'au năpustit cu boxurile asupra pașnicului funcționar lovindu-l în cap atât de puternic încât bietul funcționar român a fost găsit de dl. Serbac în nesimțire zăcând într'un lac de sânge, l'a urcat într-o trăsură și trimis la spital unde de zece zile își ispășește carectitudinea serviciului său. Mulți fii de ai lui Iuda au venit în țară în mod clandestin și prin corupție au devenit cetățeni ai României Mari.

Cine nu se lasă corupt cu bani e lovit cu boxul de către apași jidani sustinufi din fondurile comunității israelite din Sighet.

Nu numai acest funcționar a fost bătut de jidani ci jidani au mai provocat și la poștă un enorm scandal lovind și acolo pe funcționarii români.

Bravo nouă că funcționarii noștri au ajuns să fie bătuți de jidani!

Săriți frați români nu ne lăsați că vor să ne distrugă totul ce avem noi mai scump pe lume: „Coroana, Țara și Neamul” „Mulți sunt chemați pentru salvarea patriei din mâinile jidanilor și Jidoviților dar puținii au răspuns.”

Camășa Neagră.

A apărut:

VOLBURĂ POIANĂ:

ION BURDUF

(viața unui copil până în ceasul în care a părăsit școala primară)

„BIBLIOTECA SĂMĂNĂTORUL” din Arad Nr. 61.

Scriitorul Volbură Poiană publică o frumoasă povestire, sub titlul de mai sus, în care prinde simplu și mișcător viața unui copil de plugar moldovean și a mediului în care crește acest copil îndrăgit mai mult de întinsul câmpurilor și desigurile codrilor decât de păreții școlii din satul lui. Cărticica aaceasta scrisă din inimă pentru a merge la inimă va fi, de sigur, bine primită de publicul nostru cetitor. Mai cu seamă în satele noastre, povestirea lui Volbură Poiană va fi citită cu plăcere.

Prețul e 5 lei. — Se poate comanda dela „Librăria Diecezană” din Arad.

CONVOCARE.

„AGRONOMUL” societate anonimă de asigurări generale din Arad își va ține în ziua de 1 Iulie a. c. ora 11 a. m. la sediul societății

a III-a adunare generală ordinară

la care sunt invitați onor. acționari.

Ordinea de zi:

1. Delegarea conducătorului și verificatorilor procesului-verbal.
2. Examinarea socotelilor anului al 3-lea de gestiune, stabilirea bilanțului, precum și deciziunea asupra repartizării beneficiului net.
3. Descărcarea Consiliului de administrație și a Comitetului de cenzori.
4. Stabilirea onorarului Comitetului de cenzori.
5. Modificarea statutelor.
6. Alegerea membrilor Consiliului de administrație și a unui membru în Comitetul de cenzori pe 5, respective pe un an.

La adunarea generală numai acei acționari vor putea lua parte cari și-au depus acțiunile lor la caseria societății cu 3 zile înaintea adunării generale.

Rachiul.

Unii beau din neștiință; alții beau, zic ei din supărare, să mai uite cele năcuzuri. Cei mai mulți se îndeamnă la câte un păhărel de rachiou ca să ia curaj, ori ca să prindă poftă de mâncare. Toți nu iau în seamă, că pe nesimțite, își dau trupul pe mâna unui dușman rău; el nu iartă, se vâra pe încetul, ca umezeala în temelia casei, până ce l'a împins pe om în patima beției, moartea lui, nenorocirea copiilor lui. Rachiul este o otravă, cu atât mai rea cu cât nu omoară dintr'odată, cum e mărăgăna ori veninul șerpelui. Ea este înșălătoare, vicleană: te moștește că să te doboare mai târziu.

Un păhărel de rachiou încălzește pe om, zic unii. E drept. Când ție frig și tragi din dușcă un pahar două de rachiou, simți cum sângele fuge mai iute prin vine și ție mai cald. Iarăși înșelăciune. E un foc pălpător, de pae. Rachiul încălzește numai pelea puțin. Afară fiind frig, ea însă repede se răcește, răcindu-se și măruntaele. Rachiul mai de grabă răcește trupul, încălzind pentru scurtă vreme pelea. Șașa e cu toate. Câți oameni n'au murit înghețați, măcar că au tras la holercă de le au ars mâțele.

Rachiul îți dă putere, se zice. E mare minciuna. Dă așa ca un ghiot mușchilor, de fac treabă mai multă deodată; pe urmă însă repede se ostenește. De aceia după o beție, omul e moale, par că l'a supt cineva puțină vlagă ce o mai avea.

Dar unde e înșelătoria cea mai rea, este că te duce să te obișnuiești cu dânsul. De ce beai, de ce ai mai bea. Azi un păhărel, în altă zi două pe urmă ajungi la oala cu țuică. Beția e gata. Îți perzi mințile, vorbești într'a-iurea vrute și nevrute și din om de treabă, gospodar cinstit, ajungi de râsul satului. Aice este răul cel mai mare. Omul obișnuit cu rachiou, nu are într'ânsul nici o parte sănătoasă. Stomacul e ars, ficatul e umflat, rarunchi sunt și ei arși, inima bolnavă. La urmă, un lucru de nimic, o boală cât de ușoară, se prinde lesne de cel bețiv și-l duce la mormânt. Dacă ar fi numai atât! Cel ce s'a omorât pe sine din nesocotință, a murit și s'a isprăvit. Copiii celui bețiv însă, sunt betegi pentru toată viața. Se nasc slăbănogiți, se prind lesne de ei bolile grele, cum este oftica. Va să zică cel bețiv nu se ucide numai pe dânsul trăind mereu sărac lipit pământului, dar mai

lasă în urma lui numai chin și jale, de-l ajunge și blăstămii copiilor.

Iată urmarile beției. Iată ce otravă vâra oamenii zilnic în trup; iată ce dușman viclean se furișează în casă, omorând nu numai pe cel care îl trage dar și neam de neamul lui, prin copii bolnăvicioși ce-l lasă în urmă.

Iubiți abonați!

Vă rugăm faceți bine ascultați strigătul nostru de români buni și cinstiți, cari muncim numai pentru interesul public al neamului și patriei noastre și împliniți-Vă datorința cea mai elementară, ce o aveți față de noi, deci și față de cauza națională românească, trimiteți-ne de urgență abonamentele, și câte o sumuliță la fondul de rezistență — pe lângă jertfele noastre de până acum — greutățile isvorâte din neajunsurile materiale.

Faceți-Vă datoria!

Comitetul de conducere.

— Iubiți abonați și cititori!

Ziarul nostru „Voința Poporului”, pentru ca să poată face față greutăților și să aibă posibilitatea de a servi și mai departe cauza națională, a scos de sub tipar 50000 de foi 10 pe 20 cm. cu motive naționale în 25 de combinațiuni (feluri) și s'nt cuprinse într'un carnet. Ca să le putem vinde aceste modele și astfel să asigurăm suma necesară ziarului, recerăm și rugăm pe toți On. abonați și cititori, să b. nevoiască a lua asupra lor angajamentul de a cumpăra și vinde printre cunoscuții Dlor cât mai multe din aceste modele. Prin aceasta face serviciu neprețuit ziarului și prin ziar cauzei naționale.

Vă rugăm deci binevoști a-ne comunica cu reîntoarcerea poștei că doriți să ne sprijiniți ori ba?

Dacă voști să ne dați prețuitul concurs aveți bunătate și ne scrieți, câte modele ori carnete să Vă trimitem? Prețul unui model este numai 3 Lei a unui carnet de 3×25=75 Lei.

Tot spre ajutorarea crederii fondului de rezistență vindem și o carte cu titlul: „Povestea unui spirit”. Prețul acesteia este 25 Lei. Dacă doriți și din cartea aceasta vă trimitem cu plăcere.

ADMINISTRAȚIA
ZIARULUI.

ȘTIRI DE TOT FELUL.

Redacțional. *Articolul din No. trecut al ziarului nostru cu darea de seamă referitor la activitatea „Partidului Poporului” în Bănat s'a publicat ca ultimul de felul acesta.*

Trebue să spunem acest lucru pentru ca să nu se producă oarecari nedumeriri în ce privește finuta noastră de acum înainte față de partidele politice.

În viitor nu vor mai putea abveni asemenea cazuri, căci reorganizându-se gruparea noastră pe baza politică, vom trece peste ori ce dorință a partizanilor noștri aflători până acum în alte partide politice, cu cari de altfel vor trebui să rupă ori ce legături.

Rugându-i să o facă aceasta în interesul realizării principiilor și idealurilor, pentru cari am luptat împreună și până acum, le atragem atențiunea asupra comunicatelor, ce vor urma cu privire la chestiunea reorganizării noastre, începând cu comunicatul acela care s'a publicat în No. de azi sub I.

Comitetul de Redacție.

Un nou cămin pentru studenți. Dl. Tilică Ioanid din Turnu-Severin a căștigat la tragerea premiilor gazetei „Universul” o casă, așezată într'un loc de frunte al orașului Iași. Pătruns de dragoste față de tinerime, Dl. Tilică a dăruit casa Universității din Iași, celei mai înalte școale din Moldova, ca să întemeieze un cămin studențesc. Noul cămin va purta numele Dlui „Octavian Goga”, cântărețul neamului și marele prieten al tinerimii.

Studenții Rumuni de la Paris. În fiecare an statul plătește din punga noastră, burse studenților sau le dă valută foarte mare, aici dăm numele studenților numai de la Facultatea de medicină din Paris:

Nissim Haim, Ervin Iacob, Czaker Filip, Iulius Hofiman, Zimer Hirsch, Izak Diamant, Majer Majerovici, Marcus Zobelman, Samitea Mechel, Rozalia Ghinghor, Lebois Fernante, Ornstein Salamon, Strul Baitzer, Carniol Simon, Itik Dermer, Grințescu Emil, Iesower Karl, Grünberg Amer, Nissim Lewy, Leon Stain, Salge Nicolai, Szekeli Ladislau, Ltafler Ioina, Frida Cohn, Clara Cleumann, Moise Waisman, Wachtel Filip.

Pe acești 27 de diavoli afuriști ia trimes jidăniții noștri ca să-i facă medici (doftori) ca să ne vindece de boli deși să știe foarte bine, cât de princios este jidanul la boala românilui ca și filosofera viței de vie:

Vedeți tubiților frați țărani unde, pentru cine și pentru ce să cheltuesc miliardele și milioanele de lei pentru jidani puii diavolului Scaraoțchi, da, da, e foarte frumos pentru obrazul conducătorilor țării noastre și să știți fraților țărani români, că dacă nu ne vom uni cu Fascia Națională Română. Apoi tot zile mai rele și mai grele ne așteaptă. — Gheorghe Ignaciuc, țaran fascist.

— Primum din Roșișe (Bucovina). Jidanii fug ca dracul de tămăie din Polonia Fascistă cu „Numerus Clausus”. Iată câți diavoli a dat Polonia afară din 1920 până acum: în anul 1920 jidani 1000 în anul 1921 jidani 2000, în anul 1922 jidani 3100, în anul 1923 jidani 3050, în anul 1924 jidani 8000, în anul 1925 în luna Ianuarie 1200, în luna Februarie a. c. 1200, în luna Martie 3000. Numai la noi în România Mare au noroc jidanii că jidăniții în loc să deie ordin de expulzare îi protejează todeauna și'n tot locul. — Gheorghe Ignaciuc, țaran fascist.

Dr. DIONISIU BENEĂ
UROLOG-VENEROLOG

locuiește în str. Vicențiu Babeș nr. 6.
Ore de consultație: a. m. 8—10 și
5—6 p. m.

Băiat de 15 ani condamnat la moarte. În Pottsville, Pa. America, la 18 Mai judele R. H. Koch a condamnat la moarte pe scaun electric pe băiatul William Cavalier, 15 ani, pentru că ucise pe bunica sa spre a o putea jefui de 100 dolari.

În America nu se cruță nici minorii-copii când e vorba de crime și furturi. La noi se fură și omoară ca în codru și dacă hoțul a făcut rost de o sumuliță mai frumusică te trezești cu el avansat în post...

De altfel în America sunt cei mai mulți, dar nu și cei mai mari hoți, fiind că se recrutează numai din oamenii de rând, nu ca la noi...

— În Iași s'a întâmplat că între 16 purcei, pe cari i-a fătat o scroafă s'a aflat unul cu față de om și în loc de picioarele dinainte are mâni omeniești. Dnel ce minune. Până acuma toată lumea știa că mulți oameni devin porci, azi însă iată încep și porcii să se nască ori să devie oameni. Și nici nu-i prea mare mirare, că doară sunt așa de mulți oameni, cari sunt în toate privințele mai mari porci și decât cele mai mari scroafel!

Să vă numim câțiva? Dar la ce, că doară îi cunoașteți DVoastre iubiți cetitori mai bine decât noi înșine.

Aviz. Cu onoare aduc la cunoștință onoratului public și autorităților bisericești, că în ARAD, str. Românului N-rul 7, am deschis un

Birou tehnic de arhitectură

Construiesc: orice planuri de casă, școli și biserici împreună cu devizele (preliminare) lor, mai de parte execut colacionări de totfelul de lucrări de zidiri, și întreprind totfelul de lucrări tehnice, clădiri etc.

Cu stimă:
TEODOR CIOBAN
arhitect.

POȘTA REDACȚIEI.

Dlui Gh. Ignaciuc. N'am primit nici un articol dela Dl. Dr. M. Vă salutăm cu drag.

Dlui „Ghirococ” în Ghiroc. Publicăm bucuros ce ne scrii, dar numai dacă ne comunică și numele Dtale. Și pe viitor te rugăm să ne scri articolele cu cerneală.

G. 6977—1925.

Publicație de licitație.

Pe baza deciziei judecătorei de ocol Arad No. de mai sus, mobile și alte obiecte prețuite în suma de Lei 8900 cuprinse în favorul lui dr. Iustin Marșieu pentru suma de lei 1054 capital interese de 5% dela 6 Octombrie 1923, precum și speșele stabilite până în prezent se vor vinde la licitație publică în Curtici nr. 623 în ziua de 16 Iulie 1925 dimineața la orele 10, conform art. de lege LX. paragrafii 107 și 108 din anul 1881 al legii execuționale.

Arad, la 17 Iunie 1925.

G. Ciupuliga exec. jud.

G. 2223—1925.

Publicație de licitație.

Pe baza deciziei judecătorei de ocol Arad No. de mai sus, mobile și alte obiecte prețuite în suma de Lei 12700 cuprinse în favorul lui Victoria Inst. de credit și econ. pentru suma de lei 5000 capital interese de 6% dela 3 XII. 1924, precum și speșele stabilite până în prezent, se vor vinde la licitație publică în Arad str. Consistorului No. 20, în ziua de 10 Iulie 1925 d. m. la orele 4, conform art. de lege LX. § 107 și 108 din anul 1881 al legii execuționale.

Arad, la 10 Iunie 1925.

G. Ciupuliga exec. jud.